

การเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่าง
การจัดการเรียนรู้โดยใช้วงจรรวบรวมและการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

A Comparison of Critical Reading Ability of Grade 5 Students between Learning
by Using Literature Circles and Normal Learning Method

ศรัณย์ ขนอม¹ และ เด่นดาว ชลวิทย์²

Sa-run Kanorm¹, and Dendow Chollawit²

¹นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการสอนภาษาไทย ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยรามคำแหง

²สาขาวิชาการสอนภาษาไทย ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

¹ Graduate students, Major Teaching Thai language, Department of Curriculum and Instruction, Faculty of
Education, Ramkhamhaeng University, Bangkok, Thailand

²Department of Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Ramkhamhaeng University, Bangkok, Thailand
E-mail: sarun.k@ru.ac.th ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0001-7562-8180>

Corresponding author e-mail: Dendow.c@ru.ac.th, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0005-1647-8812>

Received 08/03/2023

Revised 12/03/2023

Accepted 21/03/2023

บทคัดย่อ

ความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ถือว่าเป็นทักษะสำคัญสำหรับนักเรียนในยุคปัจจุบัน แต่เมื่อพิจารณาผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (O – NET) พบว่านักเรียนมีคะแนนไม่เป็นไปตาม ที่สถานศึกษา กำหนด ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นถึงปัญหา และนำการจัดการเรียนรู้โดยใช้วงจรรวบรวม มาใช้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียน การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการจัดการเรียนรู้โดยใช้วงจรรวบรวม และการจัดการเรียนรู้ แบบปกติ (2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียน ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้วงจรรวบรวม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายประถม) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 2 ห้อง จำนวน 60 คน ใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เพื่อเลือก 1 ห้องเป็นกลุ่มทดลอง และ 1 ห้องเป็นกลุ่มควบคุม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ เป็นแบบปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ซึ่งเป็นแบบทดสอบคู่ขนาน และเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วงจรรวบรวม จำนวน 5 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 5 คาบ และแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปกติ จำนวน 5 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 5 คาบ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่ามัธยฐานเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ ทดสอบค่า t (t-test) ผลการวิจัย

[647]

Citation:

ศรัณย์ ขนอมและ เด่นดาว ชลวิทย์. (2566). การเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการจัดการเรียนรู้โดยใช้วงจรรวบรวมและการจัดการเรียนรู้แบบปกติ. วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ, 3 (2), 647-658

Kanorm, S., & Chollawit, D., (2023). A Comparison of Critical Reading Ability of Grade 5 Students between Learning by Using Literature Circles and Normal Learning Method. Interdisciplinary Academic and Research Journal, 3 (2), 647-658; DOI: <https://doi.org/10.14456/iarj.2023.96>

สรุปได้ว่า (1) ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้วงจรรวบรวม หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (2) ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้วงจรรวบรวม สูงกว่าของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้; วงจรรวบรวม; ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์; นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5; การจัดการเรียนรู้แบบปกติ

Abstract

The ability to read critically is an important skill for today's students. However, when considering the results of the National Educational Test (O – NET), it was found that the student's scores did not meet the requirements set by the educational institutions. As the result, the researcher realized the problem and used literature circles in class to develop students' critical reading abilities. The purposes of this research were (1) to compare the critical reading ability of Grade 5 students between learning by using literature circles and normal learning methods, and (2) to compare the critical reading ability of grade 5 students before and after literature circles were applied. The samples of this research were 60 Grade 5 students from two classes in Ramkhamhaeng University Demonstration School (Elementary Level) in the second semester, the academic year 2565. By using Cluster Random Sampling, One class was an experimental group and the other one was the control group. There were 2 types of research instruments used in this study. The instrument used for data collection was the critical reading ability test which is a parallel multiple-choice. The instruments used for the experiment were 5 learning lesson plans using the literature circles method, 2 hours each, 5 periods in total, and 5 lesson plans using the normal teaching method, 2 hours each, 5 periods in total. Data were analyzed by Arithmetic Mean, Standard Deviation, and t-test. The findings can be concluded that (1) the critical reading ability of Grade 5 students learning by literature circles method was higher than before learning by literature circles method at a statically significant level of .05. and (2) the critical reading ability of Grade 5 students learning by literature circles method was higher than those who received normal teaching method at a statically significant level of .05

Key Words: Learning Management; Literature Circles; Critical Reading Ability; Grade 5 Students; Normal Teaching Method

บทนำ

ทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์เป็นสิ่งสำคัญสำหรับนักเรียน ถึงแม้ว่าหลักสูตรจะให้ความสำคัญ กับการสอนการวิเคราะห์จากการอ่าน แต่ก็พบว่า นักเรียนยังมีปัญหาในเรื่องการอ่านเชิงวิเคราะห์ ดังจะเห็นได้จาก รายงานผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (O – NET) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2564 จากสถาบันทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ (องค์การมหาชน) พบว่า คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายประถม) จังหวัดกรุงเทพมหานคร ทำคะแนนได้สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยทุกระดับ การศึกษา คือ (ระดับสังกัด (สาธิต), ระดับจังหวัด, ระดับประเทศ) แต่เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนในสาระการเรียนรู้ที่ 1 การอ่าน และสาระการเรียนรู้ที่ 5 วรรณคดี พบว่ามีคะแนนเฉลี่ยไม่ถึงเกณฑ์ ที่สถานศึกษา กำหนด โดยในสาระการเรียนรู้ที่ 1 การอ่าน มีคะแนนเฉลี่ยเพียง 45.15 และในสาระการเรียนรู้ที่ 5 วรรณคดี และวรรณกรรม 42.76 จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน (สถาบันทดสอบแห่งชาติ, 2564)

จากปัญหาดังกล่าวที่ได้กล่าวมาในข้างต้นนั้น ผู้วิจัยมีแนวคิด ว่า ควรมีการปรับเปลี่ยนวิธีการสอนหรือใช้เทคนิคในการจัดการเรียนรู้ที่สามารถกระตุ้นความสนใจ เพิ่มความกระตือรือร้นของนักเรียน ซึ่งเป็นวิธีการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะและกระบวนการคิดวิเคราะห์ รวมไปถึงการเน้นกระบวนการทางสังคมของนักเรียนที่สามารถแลกเปลี่ยนประสบการณ์ทางความรู้ ความคิดหรือทัศนคติที่มีต่อเรื่องต่าง ๆ ได้

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงได้ศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะ และกระบวนการคิดวิเคราะห์ของตนเอง นั่นคือ วงจรวรรณกรรม Saskatoon Public School (2012) ซึ่งเป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่เน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน โดยนักเรียนจับกลุ่มกันเพื่อพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องที่ตน อ่านอย่างละเอียด โดยการพูดคุยและอภิปรายในหัวข้อนั้น หลังจากที่ได้อ่านเรื่องแล้ว ผ่านการสนทนา ซึ่งอาจจะเริ่มจากการพูดคุยเกี่ยวกับเหตุการณ์ หรือตัวละครที่ปรากฏขึ้นในเรื่อง การประพันธ์ของผู้เขียน หรือประสบการณ์ส่วนตัวเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ซึ่งวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอนผ่านวงจรวรรณกรรม คือ การส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีวิจารณญาณ และกระตุ้นให้นักเรียนแสดงทัศนะต่อสิ่งที่อ่าน ซึ่งหากครูนำการจัดการเรียนรู้โดยใช้วงจรวรรณกรรมไปใช้ในกิจกรรมการเรียนรู้ ย่อมที่จะสามารถพัฒนาทักษะและกระบวนการคิดของนักเรียนทั้งด้านการอ่าน ก็จะส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์เพิ่มมากขึ้น รวมไปถึงมีทัศนคติที่ดีต่อการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรมอีกประการหนึ่งด้วย นอกจากนี้การจัดการเรียนรู้โดยใช้วงจรวรรณกรรมยังเป็นการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้คิด และแสดงความคิดเห็นจากประเด็นที่ได้จากการอ่านร่วมกับสมาชิกในกลุ่ม ผ่านบทบาทที่ตนเองได้รับมอบหมาย ซึ่งส่งผลนักเรียนได้เห็นถึงมุมมองทางความคิดที่หลากหลายที่มีต่อประเด็นเดียวกัน

จากที่ได้กล่าวมาในข้างต้นจึงนำมาสู่การวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่าน เชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการจัดการเรียนรู้โดยใช้วงจรวรรณกรรม และการจัดการ

เรียนรู้แบบปกติ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ และสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้วรรณคดี และวรรณกรรมของนักเรียนตลอดจนนำความรู้และข้อคิดที่ได้รับจากการอ่านวรรณคดี และวรรณกรรมไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการจัดการเรียนรู้โดยใช้วงจรรวณกรรม และการจัดการเรียนรู้แบบปกติ
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียนที่การจัดการเรียนรู้โดยใช้วงจรรวณกรรม

การทบทวนวรรณกรรม

การจัดการเรียนรู้โดยใช้วงจรรวณกรรม

วงจรรวณกรรม (Literature Circle) (นักวิชาการบางท่านใช้คำว่า วัฏจักรวรรณกรรม) ซึ่งเป็นแนวคิดในการสอนวรรณกรรมที่นำมาใช้ครั้งแรกในปี 1982 โดยคาเรน สมิธ (Karen Smith) ครูประถมในโรงเรียนแห่งหนึ่ง ณ รัฐอริโซนา สหรัฐอเมริกา เธอได้รับบริจาคหนังสือวรรณกรรมจากเพื่อนครูด้วยกัน หลังจากนั้นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนที่ คาเรน สมิธ สอนอยู่ มีความสนใจที่จะอ่านวรรณกรรมเหล่านั้น จึงตั้งกลุ่มหรือชมรมการอ่านขึ้นอย่างไม่เป็นทางการ โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น ต่อวรรณกรรมที่อ่านได้อย่างเสรี ซึ่งเมื่อเวลาผ่านไป คาเรน สมิธ รู้สึกประหลาดใจกับความคิดที่ความยาก และซับซ้อนมากขึ้น ระหว่างการสนทนาหรืออภิปรายเกี่ยวกับวรรณกรรมที่อ่าน เหตุการณ์ดังกล่าวนี้จึงเป็นจุดเริ่มต้นของการอ่านด้วย

การจัดการเรียนรู้โดยใช้วงจรรวณกรรมเป็นวิธีหนึ่ง ที่สามารถพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ ในด้านต่างๆ ของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งทางผู้วิจัยมีความเห็นว่า หากนำวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้วงจรรวณกรรมมาใช้ในการอ่านเชิงวิเคราะห์ จะทำให้นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์นี้ได้ นอกจากนี้ วิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้วงจรรวณกรรม เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ ที่ให้ความสำคัญ กับกระบวนการกลุ่มเป็นสำคัญ ซึ่งทำให้นักเรียนสามารถแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับ จากการอ่านผ่านบทบาทที่แตกต่างกัน โดยจากการศึกษาพบว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้วงจรรวณกรรมปรากฏบทที่สามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ด้วยกันถึง 13 บทบาท ดังนี้ (นฤมล ตันติชาติ, 2556; Levy, 2011; Daniels, 2002)

1. ผู้ถามและผู้ตอบ (Questioner) เป็นบทบาทของนักเรียนในการสร้างและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน แล้วนำมาร่วมกันอภิปรายกับสมาชิกภายในกลุ่มของตนเอง

2. ผู้สอบสวน (Investigator) เป็นบทบาทในการเลือกบทสนทนาหรือตอนที่นักเรียนนึกถึงเป็นพิเศษ (Literary Luminary) ระบุตำแหน่งของเนื้อหาส่วนที่น่าสนใจ เพื่อให้สมาชิกในกลุ่มได้ร่วมกันอภิปราย ในประเด็นต่าง ๆ
3. ผู้ค้นคำศัพท์ (Vocabulary Enricher) หรือพอมดแห่งคำศัพท์ (Word Wizard) เป็นบทบาทในการค้นหาคำศัพท์ที่ยาก หรือไม่เคยเห็นคำนี้มาก่อน ไม่รู้ความหมายหรือหน้าที่ของคำนั้น รวมไปถึงคำที่สะกดยาก อ่านยาก โดยต้องพยายามหาความหมาย และแปลความหมายของคำ ๆ นั้นจากบริบทของคำ บริบทของเนื้อความ และตีความออกมา หลังจากนั้นจึงใช้พจนานุกรมเพื่อศึกษาความหมายที่แท้จริงของคำ ทั้งนี้คำศัพท์เหล่านั้นจะเป็นคำที่ปรากฏขึ้นหลายครั้ง หรือคำ ๆ เดิมที่มีความหมายแตกต่างกันเมื่ออยู่ในเนื้อความต่างกัน และคำที่อาจจะมีความสำคัญกับบทอ่าน
4. ผู้เชื่อมโยง (Connector) เป็นบทบาทในการเชื่อมโยงวรรณกรรมกับชีวิตจริง โดยต้องอาศัยประสบการณ์ของผู้เชื่อมโยง ทั้งเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาต่าง ๆ ของชีวิตรวมถึงสถานที่และผู้คนที่น่าสนใจ
5. ผู้วาดภาพ (Illustrator) เป็นบทบาทในการวาดภาพ เขียนแผนผัง หรือนำเสนอสารในรูปแบบใดก็ได้ที่ทำให้เข้าใจได้ว่าเรื่องราวเป็นเช่นไร
6. ผู้สรุปเรื่องราว (Summarizer) เป็นบทบาทในการสรุปสาระสำคัญของเรื่องที่นักเรียนอ่าน
7. ผู้ติดตามการเดินทาง (Travel Tracer) เป็นบทบาทในการสังเกตและบันทึกเรื่องราวของตัวละคร และฉากที่มีการเปลี่ยนแปลง
8. ผู้ค้นคว้า (Researcher) เป็นบทบาทของนักเรียนในการสืบค้นข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านผ่านช่องทางต่าง ๆ
9. ผู้สร้างคำถาม (Question Asker) เป็นบทบาทของนักเรียนในการสร้างและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน
10. ผู้วิเคราะห์ข้อความ (Passage Picker) เป็นบทบาทของนักเรียนในการวิเคราะห์ ตีความ และแสดงความคิดเห็นต่อข้อความสำคัญที่ผู้เขียนระบุไว้ในเรื่องที่อ่าน
11. นักอ่านศิลปิน (Artful Artist) เป็นบทบาทของนักเรียนในการสังเคราะห์ประเด็นสำคัญจากเรื่องที่อ่านจากรูปภาพ
12. ผู้นำอภิปราย (Discussion Director) เป็นบทบาทของนักเรียนในการกำหนดประเด็นหรือ คำถามที่น่าสนใจจากบทอ่าน แล้วนำการอภิปรายในกลุ่ม สิ่งสำคัญของหน้าที่ผู้กำกับการอภิปรายคือการช่วยเหลือสมาชิกในกลุ่ม เพื่อกระตุ้นให้ทุกคนได้แสดงความคิดเห็นและแนวคิดอย่างเต็มที่ เพื่อให้เกิดเนื้อหาสาระหรือประเด็นที่น่าสนใจ
13. ผู้ประสานงานตัวละคร (Character Coordinator) บทบาทนี้คือการเลือกตัวละครมา 2 ตัวละคร ซึ่งเป็นตัวละครเด่นหรือตัวละครนำ เป็นการวิเคราะห์ลักษณะนิสัยใจคอของเขอย่างลึกซึ้ง เพื่อทำความเข้าใจ

เข้าใจความคิดของตัวละคร เข้าใจถึงสาเหตุของการกระทำต่าง ๆ ในเรื่องอย่างลึกซึ้ง รวมไปถึงการพยายามทำความเข้าใจความรู้สึกนึกคิดและความเชื่อของตัวละครนั้น โดยอาจยกตัวอย่างเนื้อความที่สื่อความถึงลักษณะนิสัยและความนึกคิดของตัวละครนั้น ๆ ในวรรณกรรมเพื่อประกอบการวิเคราะห์

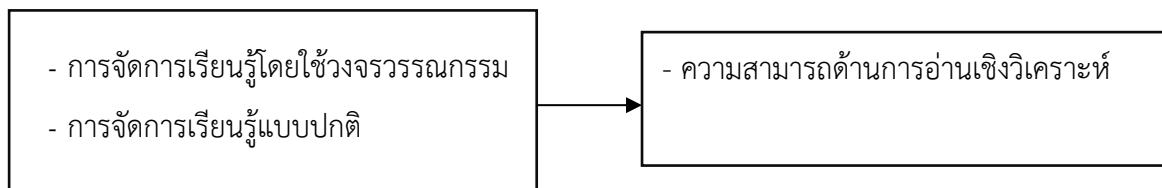
สำหรับงานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยได้คัดเลือกเพียงบางบทบาท นำมาเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการ การเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนสามารถพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์อยู่ด้วยกัน 5 บทบาท คือ 1) ผู้สรุปเรื่องราว (Summarizer) 2) ผู้ค้นคำศัพท์ (Vocabulary Enricher) 3) ผู้วิเคราะห์ข้อความ (Passage Picker) 4) ผู้เชื่อมโยง (Connector) 5) ผู้นำอภิปราย (Discussion Director)

กรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบแนวคิดแสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรระหว่างตัวแปรต้น 2 ตัว ได้แก่ 1)การจัดการเรียนรู้โดยใช้วงจรรวบรวม 2)การจัดการเรียนรู้แบบปกติ ที่ส่งผลต่อตัวแปรตาม 1 ตัว คือ ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยกรอบแนวคิดแสดงดังแผนภาพที่ 1

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5 ระหว่างการจัดการเรียนรู้โดยใช้วงจรรวบรวม และการจัดการเรียนรู้แบบปกติ การวิจัยครั้งนี้เป็น กึ่งทดลอง (Experimental Research) แบบแผนในการวิจัย (Quasi-Experimental Designs) ใช้กลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยมีกลุ่มหนึ่งเป็นกลุ่มควบคุม และอีกกลุ่มหนึ่งกลุ่มเป็นกลุ่มทดลอง นำมาทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (Non-Equivalent Control Group Pretest – Posttest Designs) ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง: ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายประถม) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โดยมีนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 5 ห้อง รวมนักเรียนทั้งสิ้น 139 คน ส่วนกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 ซึ่งโรงเรียนได้จัดห้องเรียนแบบคละความสามารถ เก่ง ปานกลาง และอ่อน ผู้วิจัยจึงเลือกวิธีการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่มจับสลาก ผลที่ได้ คือ นักเรียนชั้น

.....
ประถมศึกษาปีที่ 5/1 จำนวน 30 คน ได้รับการสอนโดยใช้การจัดการเรียนรู้โดยใช้ วงจรวรรณกรรม และ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/2 จำนวน 30 คน เรียนโดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

เครื่องมือและคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วงจรวรรณกรรม จำนวน 5 แผน แผนละ 2 คาบ รวม 10 คาบ (คาบ
ละ 50 นาที)

2. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบปกติ จำนวน 5 แผน แผนละ 2 คาบ รวม
10 คาบ (คาบละ 50 นาที) ผลการตรวจสอบคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วงจรวรรณกรรม โดย
พิจารณาจากความสอดคล้องของผลการตัดสินของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้าน
การสอนภาษาไทย จำนวน 2 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา จำนวน 1 ท่าน
ประกอบด้วย 7 ด้าน คือ หัวแผนการจัดการเรียนรู้ สารสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ สารสำคัญ
กระบวนการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ และการวัดและการประเมินผล พบว่า ทุกรายการมีคะแนนความคิดเห็นของ
ผู้เชี่ยวชาญเท่ากับ 5 คะแนน หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด

3. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือกเป็น
แบบทดสอบคู่ขนาน แบ่งได้ดังนี้

3.1 แบบทดสอบก่อนเรียน จำนวน 30 ข้อ (ชุดที่ 1 ใช้ทดสอบก่อนเรียน)

3.2 แบบทดสอบก่อนเรียน จำนวน 30 ข้อ (ชุดที่ 2 ใช้ทดสอบหลังเรียน)

ผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือของแบบวัดความสามารถทางการอ่านเชิงวิเคราะห์ ก่อนเรียน
และหลังเรียน โดยพิจารณาค่าความตรงตามเนื้อหา ค่าความเที่ยง ค่าความยากและค่าอำนาจจำแนก พบว่า

4. ผลการวิเคราะห์ความตรงตามเนื้อหา โดยพิจารณาจากความสอดคล้องของผลการตัดสิน
ของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ประกอบด้วย 1 ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย จำนวน 2 ท่าน
2) ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา จำนวน 1 ท่าน โดยแบบสอบวินิจัยทั้ง 2 ด้าน คือ 1) ด้าน
เนื้อหา และ 2) ด้านความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ พบว่า ข้อสอบทั้งหมดมีค่าดัชนีความสอดคล้อง
(IOC) 1.00 ทุกข้อ

5. ผลการวิเคราะห์ค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกของ แบบวัดความสามารถทางการอ่านเชิง
วิเคราะห์ ก่อนเรียนพบว่า ค่าความยากอยู่ระหว่าง 0.42-0.63 และมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.50-0.93
ส่วน แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านเชิงวิเคราะห์ หลังเรียนพบ ค่าความยากอยู่ระหว่าง 0.42-0.70
และมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.54-0.93

6. วิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความสามารถทางการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้สูตร KR-20
(Kuder-Richardson) พบว่าค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความสามารถทางการอ่านเชิงวิเคราะห์ ก่อนเรียนและ
หลังเรียนเท่ากัน คือ เท่ากับ 0.96

วิธีดำเนินการทดลอง

1. ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบก่อนเรียน โดยให้กลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่ม ทำแบบทดสอบ วัดความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 30 ข้อ ด้วยข้อสอบ ชุดเดียวกัน

2. ดำเนินการทดลอง โดยใช้เนื้อหาสาระเดียวกันและระยะเวลาในการสอนเท่ากัน คือ กลุ่มละ 5 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 10 ชั่วโมง แต่ใช้การจัดการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน

3. กลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่ม ทำแบบทดสอบหลังเรียน ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถหลังเรียนด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เป็นแบบทดสอบปรนัย จำนวน 30 ข้อ กำหนดเวลา 60 นาที

การวิเคราะห์ข้อมูล: (1) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูล โดยวิธีการทางสถิติเพื่อตรวจสอบสมมติฐานโดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) (2) เปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างกลุ่มที่เรียนโดยใช้ วงจรวรรณกรรม กับกลุ่มที่ใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบปกติ โดยใช้ t-test แบบ Independent Sample ในรูป Difference Score และ (3) เปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านเชิงวิเคราะห์ของชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนและหลังเรียนโดยใช้ วงจรวรรณกรรม โดยใช้ t-test แบบ Dependent Sample

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้วงจรวรรณกรรม และการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

การทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D	df	t	P (sig)
กลุ่มทดลอง	30	30	23.96	2.57	29	5.741	.000
กลุ่มควบคุม	30		20.76	1.63	29		.000

*p < .05

จากตารางที่ 1 พบว่าผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้วงจรวรรณกรรม นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์สูงกว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียน ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้วงจรรวบรวม

การทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D	df	t	P (sig)
ก่อนเรียน	30	30	12.60	2.57	29	29.754	.000
หลังเรียน	30		23.96	2.42			.000

*p < .05

จากตารางที่ 2 พบว่า ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้วงจรรวบรวมนักเรียนมีความสามารถด้านการอ่าน เชิงวิเคราะห์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการจัดการเรียนรู้โดยใช้วงจรรวบรวม และการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

1. ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้วงจรรวบรวม นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์สูงกว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้วงจรรวบรวมนักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ หลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่าง การจัดการเรียนรู้โดยใช้วงจรรวบรวม และการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ดังต่อไปนี้

1. ความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้วงจรรวบรวมหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน การวิจัยที่ตั้งไว้ว่า ความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้วงจรรวบรวมหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การจัดการเรียนรู้โดยใช้วงจรรวบรวมเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะ และกระบวนการคิดวิเคราะห์ของตนเอง ซึ่งเป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่เน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน โดยนักเรียนจับกลุ่มกันเพื่อพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องที่ตนอ่านอย่าง

ละเอียด โดยการพูดคุยและอภิปรายในหัวข้อนั้น หลังจากที่ได้อ่านเรื่องแล้ว ผ่านการสนทนาซึ่งอาจจะเริ่มจากการพูดเกี่ยวกับเหตุการณ์ หรือตัวละครที่ปรากฏขึ้นในเรื่อง การประพันธ์ของผู้เขียน หรือประสบการณ์ส่วนตัวเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ซึ่งวัตถุประสงค์ในการจัดการเรียนรู้โดยใช้วงจรรวบรวม คือ การส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีวิจารณญาณ และกระตุ้นให้นักเรียนแสดงทัศนะต่อสิ่งที่อ่าน นอกจากนี้อาจเป็นเพราะ มาจากตัวบทบาทที่ครูได้นำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้โดยใช้วงจรรวบรวมทั้ง 5 บทบาท คือ

1.1 ผู้สรุปเรื่องราว (Summarizer) บทบาทนี้ทำให้นักเรียนได้อ่านเรื่องราวอย่างละเอียดจากนั้น นำสรุปโดยใช้ภาษาของตนเอง ได้แลกเปลี่ยนเรื่องราวที่ได้จากการสรุปไปยังเพื่อนเพื่อนที่อยู่ในกลุ่มเดียวกัน

1.2 ผู้ค้นคำศัพท์ (Vocabulary Enricher) บทบาทนี้จะทำให้นักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับคำศัพท์คลังคำศัพท์ยากคำศัพท์โบราณหรือคำศัพท์ที่ผู้เรียนไม่เคยพบเห็นมาก่อนจากนั้นจดบันทึกคำศัพท์ดังกล่าวพร้อมทั้งหาความหมายของคำศัพท์ที่นักเรียนไม่ทราบถึงความหมาย

1.3 ผู้วิเคราะห์ข้อความ (Passage Picker) บทบาทนี้ทำให้นักเรียนได้วิเคราะห์ข้อความที่ปรากฏอยู่ในเรื่องทั้งการใช้โวหาร การใช้ถ้อยคำ คุณค่าด้านวรรณศิลป์ รวมถึงศิลปะและกลวิธีการใช้ภาษาที่ผู้เขียนใช้ในการนำเสนอเรื่องราว

1.4 ผู้เชื่อมโยง (Connector) บทบาทนี้ทำให้นักเรียนได้เชื่อมโยงข้อคิดที่ปรากฏอยู่ในเรื่องนำไปสู่การประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงว่าสามารถนำข้อคิดที่ผู้เขียนต้องการนำเสนอไปยังผู้อ่านไปประยุกต์และปรับใช้ ในชีวิตประจำวันในเรื่องใดบ้าง

1.5 ผู้นำอภิปราย (Discussion Director) บทบาททำให้นักเรียนได้ฝึกเป็นผู้นำในการอภิปราย ในประเด็นที่สมาชิกในกลุ่มได้ร่วมกันศึกษาค้นคว้าตามบทบาทของตนเองซึ่งส่งผลให้นักเรียนได้ฝึกทักษะ การเป็นผู้นำรวมไปถึงทักษะการกล้าแสดงออกอีกด้วย

2. ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้วงจรรวบรวม สูงกว่าของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย ที่ตั้งไว้ว่า ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้วงจรรวบรวม สูงกว่าของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับ Huljanah, M. (2022) ที่ได้นำวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้วงจรรวบรวมไปใช้ในการพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยพบว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้วงจรรวบรวม มีความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งการอ่านเพื่อความเข้าใจนี้ถือว่าเป็นพื้นฐานสำคัญในการอ่านเชิงวิเคราะห์ นอกจากนี้ยังพบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้วงจรรวบรวม มีความกระตือรือร้นมากขึ้น รวมสามารถช่วยสร้างแรงจูงใจในการอ่านวรรณกรรมให้แก่นักเรียนได้อีกประการหนึ่งด้วย เช่นเดียวกับ Ananda Julianti (2022) ได้นำวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้วงจรรวบรวมไปใช้ในการพัฒนา

ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้วงจรรวบรวม สามารถพัฒนาทักษะในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนโดยมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เช่นเดียวกัน นอกจากนี้ นฤมล ตันติชาติ (2556) นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้วงจรรวบรวม ซึ่งสามารถพัฒนาความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และแรงจูงใจในการเรียน ของนักเรียนหลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้วงจรรวบรวม อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากการอภิปรายผลข้างต้น จึงเป็นข้อมูลเชิงประจักษ์ที่ทำให้ผู้วิจัยค้นพบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วงจรรวบรวมสามารถพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ให้เพิ่มสูงขึ้น ทั้งนี้สามารถพัฒนาทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์ ตลอดจนส่งเสริมกระบวนการทำงานเป็นกลุ่ม ความกล้าแสดงออก และฝึกฝนทักษะการพูดของนักเรียนได้เช่นกัน

องค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่าง การจัดการเรียนรู้โดยใช้วงจรรวบรวม และการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ผู้วิจัยได้ค้นพบองค์ความรู้ใหม่ ดังต่อไปนี้

1. การจัดการเรียนรู้โดยใช้วงจรรวบรวม นอกจากจะสามารถพัฒนาความสามารถทางการอ่าน เชิงวิเคราะห์ของนักเรียนได้แล้วนั้น ยังมีส่วนช่วยทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกดีหรือรักในการเรียนรู้ของตนเอง นอกจากนี้ยังทำให้นักเรียนมีความสุขและมีทัศนคติในเชิงบวกต่อการเรียนผ่านวรรณกรรมเรื่องต่าง ๆ อีกประการหนึ่งด้วย

2. การจัดการเรียนรู้โดยใช้วงจรรวบรวมช่วยส่งเสริมและพัฒนาความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนให้เพิ่มมากขึ้น เนื่องจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้วงจรรวบรวมใช้เพียงให้นักเรียนได้อ่านตัวบทวรรณกรรมแต่เพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่ยังส่งเสริมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ผ่านการสื่อสารของนักเรียนกับสมาชิกภายในกลุ่มได้อีกด้วย

3. การจัดการเรียนรู้โดยใช้วงจรรวบรวมนอกจากจะสามารถใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่เกี่ยวข้องกับการอ่านแล้วนั้น ทางผู้วิจัยมีความเห็นว่ายังสามารถนำการจัดการเรียนรู้ไปใช้ในกิจกรรม การเรียนรู้ของสาระอื่น ๆ ได้ เช่น สาระการฟัง การดู การพูด รวมถึงสาระการเขียนได้อีกด้วย อันเนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้วงจรรวบรวมนี้ เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ทำให้นักเรียนได้มีการแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดและทัศนคติส่วนตัวของตนเอง ดังนั้น หากนำข้อดีนี้ไปใช้ในกิจกรรมการเรียนรู้ในสาระอื่น ๆ ทางผู้วิจัยจึงมีความเห็นว่าย่อมที่จะสามารถพัฒนาทักษะนั้นได้เช่นเดียวกัน

ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะจากงานวิจัย การเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่าง การจัดการเรียนรู้โดยใช้วงจรรวบรวม และการจัดการเรียนรู้แบบปกติดังนี้

ข้อเสนอแนะสำหรับนำผลการวิจัยไปใช้: การนำการจัดการเรียนรู้โดยใช้วงจรรวบรวมไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนนั้นครูผู้สอนจำเป็นต้องให้ความสำคัญเกี่ยวกับการคัดสรรเนื้อเรื่องที่จะนำมาใช้เป็นตัวบทเพื่อให้นักเรียนได้ใช้ในกระบวนการอ่านเชิงวิเคราะห์เพราะเนื่องจากเนื้อเรื่องจำเป็นที่จะต้องสอดคล้องกับบทบาทที่ครูได้กำหนดขึ้นในกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วงจรรวบรวม

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป: ควรมีการนำการจัดการเรียนรู้โดยใช้วงจรรวบรวมไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนในสาระ อื่น ๆ เช่น สาระการฟัง การดู การพูด เนื่องจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้วงจรรวบรวมนั้น เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีโอกาสในการแสดงความคิดเห็น ดังนั้นหากครูผู้สอนนำการจัดการเรียนรู้ไปใช้ในทักษะอื่น ๆ ก็ย่อมที่จะสามารถพัฒนาความสามารถของนักเรียนได้เช่นเดียวกัน

เอกสารอ้างอิง

นฤมล ตันติชาติ. (2556). *การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษด้วยวงจรรวบรวมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศิลปากร.*

สถาบันการทดสอบแห่งชาติ. (2564). *ประกาศและรายงานผลสอบโอเน็ต*. Retrieved on October 4, 2021, from: <http://www.newonetestresult.niets.or.th/AnnouncementWeb/Login.aspx>

Ananda, J. (2022). USING LITERATURE CIRCLES STRATEGY IN TEACHING READING COMPREHENSION. *Journal of English Language Learning (JELL)*, 2 (1), 7- 15.

Daniels, H. (2002). *Literature circles: Voice and choice in book clubs and reading groups. 2nd edition*. Portland, ME: Stenhouse.

Levy, R. J. (2011). Literature circles go to college. *Journal of Basic Writing (CUNY)*, 30(2),53-83.

Huljanah, M. (2022). *The Effect of Using Literature Circle Strategy on Student's English Reading Comprehension*. Diploma thesis, UIN Fatmawati Sukarno Bengkulu.

Saskatoon Public School. (2012). *What are Literature Circles?*. Accessed on October 30, 2021. Retrieved from: <http://olc.spsd.sk.ca/de/pd/instr/strats/literaturecircles/index.htm>